

Η ΣΥΝΑΞΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Την ημέρα αυτή, που φωτίζει η δόξα των δύο Κορυφαίων, η Εκκλησία συνδέει με τη μνήμη τους τους άλλους πανευφήμους Αποστόλους του Κυρίου, που συγκροτούν χορεία νέων αστέρων στο πνευματικό στερέωμά της. Θεμέλια και στύλοι της Εκκλησίας είναι, επίσης, οι άγγελοι στους οποίους έχει εναποτεθεί ή φύλαξη των δώδεκα πυλών που ανοίγουν την είσοδο στην ουράνια Ιερουσαλήμ.

Δώδεκα ήσαν οι γιοι του Ιακώβ, που αποτελούν την καταβολή του λαού του Ισραήλ. Δώδεκα ήσαν, επίσης, οι μαθητές που διάλεξε ο Κύριος, τους οποίους κατέστησε μάρτυρες της διδασκαλίας και των θαυμάτων του και που απέστειλε να κηρύξουν τη Βασιλεία του Θεού δίνοντάς τους την εξουσία να εκβάλλουν δαιμόνια και να θεραπεύουν κάθε ασθένεια (Ματθ. 10) και οι οποίοι στάλθηκαν από αυτόν, μετά την Ανάληψη, σε όλο τον κόσμο να αναγγείλουν το Ευαγγέλιο σε όλη την κτίση (Μάρκ. 16, 14) και να βαπτίζουν τους πάντες στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Άγιου Πνεύματος (Ματθ. 28, 19).

Όπως ο Υιός απεστάλη από τον Πατέρα στον κόσμο αυτό για τη Σωτηρία μας, έτσι κι Εκείνος ξεχωρίζοντας τους μαθητές αυτούς, τους απέστειλε να διακηρύξουν ότι η Βασιλεία των Ουρανών ήταν εγγύς: *Καθώς απέσταλκέ με ο Πατήρ, καὶ γὼ πέμπω ὑμᾶς* (Ιω. 20, 21). Έθεσε όρο οι Απόστολοί του να απαρνηθούν κάθε επίγειο δεσμό: *Μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲν ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον* (Ματθ. 10, 9-10). Και τους ανήγγειλε ότι θα έπρεπε να αντιμετωπίσουν θλίψεις και διωγμούς, για να δώσουν μαρτυρία γι' αυτόν: *Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων* [...] *καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου* [...] *καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδώσουσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν* (Ματθ. 10, 16 – 22).

Μάρτυρες της Αναστάσεως του Κυρίου τόσο με τον βίο τους όσο και με το κήρυγμά τους οι άγιοι Απόστολοι προσφέρθηκαν *ὡς θέατρον τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις*, λέγοντας με τον Παύλο: *ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν... λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα, ἕως ἄρτι* (Α΄ Κορ. 4, 11-12) ώστε με τη θυσία τους να οικοδομηθεί η Εκκλησία πάνω στη δύναμη του Θεού και όχι των ανθρώπων (Α΄ Κορ. 2, 5).

Γύρω από τους Πρώτους και Κορυφαίους, λοιπόν, οι άγιοι και πανεύφημοι Απόστολοι σχηματίζουν σήμερα έναν αρμονικό χορό:

Ανδρέας, ο Πρωτόκλητος, αδελφός του Πέτρου, ο οποίος κήρυξε το Ευαγγέλιο στις ακτές της Βιθυνίας, του Πόντου και της Αρμενίας. Επιστρέφοντας μέσω του Πόντου και του Βυζαντίου, κατέβηκε μέχρι την Ελλάδα και σταυρώθηκε στην Πάτρα της Αχαΐας [30 Νοεμ.].

Ιάκωβος, ο του Ζεβεδαίου, που έδωσε μαρτυρία για την Ανάσταση σε όλη την Ιουδαία. Θανατώθηκε με ξίφος κατόπιν διαταγής του βασιλιά Ηρώδη Αγρίππα, ο οποίος φθονούσε τη φήμη του [30 Απρ.].

Ιωάννης ο Θεολόγος, αδελφός του Ιακώβου, ο επιπεσών στο στήθος του Κυρίου. Αφού κήρυξε τον Χριστό στην επαρχία της Ασίας, εξορίστηκε με διαταγή του Δομετιανού στην Πάτμο, όπου συνέγραψε το Ευαγγέλιο του και την Αποκάλυψη. Επιστρέφοντας στην Έφεσο, εκοιμήθη εν ειρήνη σε προχωρημένη ηλικία [26 Σεπτ.].

Φίλιππος ο από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, συμπατριώτης του Πέτρου και του Ανδρέα, ο οποίος ανήγγειλε το χαρμόσυνο μήνυμα της Σωτηρίας στην επαρχία της Ασίας και στην περιοχή της Ιεράπολης της Φρυγίας, μαζί με την αδελφή του Μαριάμ, και τον άγιο Βαρθολομαίο. Σταυρώθηκε στην Ιεράπολη από τους εθνικούς [14 Νοεμ.].

Ο Θωμάς, ο και Δίδυμος, διέδωσε το Ευαγγέλιο στους Πάρθους, τους Μήδους, τους Πέρσες και στους κατοίκους της Ινδίας. Μαρτύρησε κτυπημένος από τις λόγχες των ειδωλολατρών [6 Οκτ.].

Ο Βαρθολομαίος κήρυξε στη Λυδία και τη Μυσία μαζί με τον Απόστολο Φίλιππο. Μετά τον θάνατο του τελευταίου συνέχισε την αποστολή του στην Ευδαίμονα Αραβία, στην Περσία και την Ινδία και ολοκλήρωσε την πορεία του στην Αρμενία, σταυρωθείς στην Αλβανόπολη (ή Ουρβανόπολη). Το σκήνωμά του, που πετάχτηκε στην θάλασσα μέσα σε ένα κιβώτιο, περισυνελέγη αργότερα στη Σικελία.

Ο Ματθαίος ο Τελώνης, ονομαζόμενος προηγουμένως Λευί. Ήταν αδελφός του Ιακώβου, γιου του Αλφαίου. Αφού συνέγραψε το Ευαγγέλιό του αναχώρησε σε αποστολή στους Πάρθους. Λέγεται ότι πέθανε στην πυρά στην Ιεράπολη επί του Ευφράτη.

Ο Ιάκωβος ο Αλφαίου, ο αδελφός του, ανήγγειλε τον Χριστό στη Γάζα, στην Ελευθερούπολη και στα περίχωρά της. Σταυρώθηκε στην Οστρακίνα της Αιγύπτου.

Ο Σίμων ο Ζηλωτής, από την Κανά της Γαλιλαίας – ο οποίος ονομάζεται και Ναθαναήλ στο Κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο – κήρυξε το μήνυμα της Σωτηρίας στη Μαυριτανία και τη βόρεια Αφρική και κατόπιν λέγεται ότι μετέβη στη Μεγάλη Βρετανία, όπου και σταυρώθηκε.

Ο Ιούδας, ο συγγενής του Κυρίου – ονομαζόμενος, επίσης, Θαδδαίος και Λευί από τον άγιο Ματθαίο – ξεκίνησε για τη Μεσοποταμία και τερμάτισε τον βίο του στην περιοχή του όρους Αραράτ, κρεμασθείς και σαϊτευθείς από τους απίστους.

Ο Ματθίας προστέθηκε στους Αποστόλους μετά την Ανάληψη, για να αντικαταστήσει τον προδότη Ιούδα. Κήρυξε το Ευαγγέλιο στην Αιθιοπία, όπου παρέδωσε την ψυχή του στον Θεό μετά από πολλά βασανιστήρια που υπέστη από τους ειδωλολάτρες.

Στους μακάριους αυτούς Αποστόλους είθισται να συνάπτονται και οι άγιοι Ευαγγελιστές: Μάρκος, πνευματικό τέκνο του Αποστόλου Πέτρου, ο οποίος ευαγγέλισε την Αλεξάνδρεια και την Πεντάπολη και μαρτύρησε συνθλιβείς κάτω από έναν βράχο, και Λουκάς, ο ιατρός και πρώτος εικονογράφος, ο οποίος, αφού ακολούθησε τον Παύλο στις περιοδείες του, συνέγραψε το Ευαγγέλιό του υπό την έμπνευση εκείνου. Φθάνοντας στη Θήβα της Βοιωτίας, εκοιμήθη εκεί εν ειρήνη σέ ηλικία ογδόντα ετών.

Πάνω, λοιπόν, στις μαρτυρίες για την Ανάσταση του Κυρίου των αγίων αυτών Αποστόλων, των οποίων *εις πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα* (Ψ'αλμ. 18, 5), οικοδομήθηκε η Εκκλησία. Και αν δικαίως καταλαμβάνουν την πρώτη θέση στη χορεία των αγίων, ο λόγος είναι ακριβώς ότι απαρνούμενοι τα πάντα, για να ακολουθήσουν τον Κύριο, έγιναν τέλειοι μιμητές του και καλούν όλους τούς ανθρώπους να γίνουν μιμητές τους, όπως εκείνοι του Χριστού (Α' Κορ. 11, 1).

Όταν παρήλθε η γενιά εκείνων που είχαν γνωρίσει τον Κύριο κατά την επίγεια παραμονή του, η αποστολική διακονία δεν έσβησε (όπως μαρτυρεί ο άγιος Παύλος), αλλά μεταδόθηκε στους *τὴν Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασαμένους διὰ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*. Η αποστολική χάρις δεν περιορίζεται, λοιπόν, στο προφορικό κήρυγμα του Ευαγγελίου, αλλά επεκτείνεται σε όλους τους αγίους που συνέβαλαν στην οικοδόμηση της Εκκλησίας με τη μαρτυρία που έδωσαν για την Ανάσταση.

Πηγή: Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Εκδόσεις Ίνδικτος.